

KÖZHIR

1983. X. 6. A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA XVII. félév 3./szám.

KARI TANÁCS: A

SZIGORLATOKRÓL

1983 június 2.-án a kari tanács ülésének egyik napirendi pontja az oktatás időszere kérdései voltak. Többek között a matematika és mechanika szigorlatokkal, a járműgépész szak kétféleposos oktatási képzésével és a nyári termelési gyakorlatokkal foglalkoztak. Ezek az ügyek mindannyiunk számára fontosak.

A kari tanács állásfoglalása a szigorlatokkal kapcsolatban:

1. A szigorlat célja - a 153/1969. MM sz. utasítás szerint - annak megállapítása, hogy a hallgató elsajátította-e a tantárgy átfogó ismeretanyagát, ismeri-e azokat az összefüggéseket, amelyek hivatása gyakorlásához elengedhetetlenül szükségesek. Jelenlegi tantervünkben a szigorlat e célját nem tudja elérni, mert a szigorlat egybeesik a tantárgy utolsó félévének a vizsgájával.

2. Az okleveles mérnöki szakok tantervében türelendő a 3. félévi matematika és a 4. félévi mechanika szigorlat, helyettük vizsgát kell tartani. Szigorlatot matematikából a 6. félévben, mechanikából a 7. félévben lehet tenni.

3. Mind a két tantárgyból előszigorlat tehető a 3., a 4. és az 5., ill. a 4., az 5. és a 6. félév vizsgaidőszakában, a 3., ill. a 4. félév vizsgaidő-

szakában csak akkor, ha a hallgató a félévre elért összes vizsgáját letette. Előszigorlatot megkísérelni vizsgaidőszakonként /és tantárgyanként/ egyszer lehet. Páros félévekben a rendes vizsgaidőszak mellett a nyári szünet utolsó hetében is lehet szigorlatozni, elő- ill. javító szigorlatot tenni. A megkísérelt, de sikertelen előszigorlat eredménytelen szigorlatnak számít.

4. A matematika és a mechanika szigorlat nem feltétele a 6. ill. a 7. félév lezárásának, de feltétele a tanulmányok folytatásának.

5. A matematika és a mechanika szigorlat eredményét a félévi tanulmányi átlag számításánál nem kell figyelembe venni. Az oklevél minősítésére továbbra is a jelenlegi előírások érvényesek.

6. A fenti módosításokat a levelező tagozaton is alkalmazni kell azzal, hogy a szigorlat féléve mindkét tárgyból a tanterv 8. féléve, előszigorlat a 3...7., ill. a 4...7. félévek vizsgaidőszakában tehető.

7. A hajós üzemmérnöki szakok tantervében szintén türelendő a matematika és a mechanika szigorlat, helyettük vizsgát kell tenni.

8. A szigorlatokat olyan két tagú bizottságok előtt kell le-

tetni, amelyekben az egyik tag nem a matematika, ill. a mechanika tanszék, hanem a kar más tanszékének az oktatója.

9. A fenti tanterv-, ill. kari vizsgaszabályzat - módosítások a rektor jóváhagyásával lépnek életbe, a jóváhagyással egyidejűleg.

Az eredeti elképzelés szerint a szigorlatok a 3. ill. 4. félév végén nem lehetett volna letenni. A kari tanács hallgatói képviselői azonban javasolták ennek lehetőségét. Érvek, ellenérvek után a dékán szavazásra tette fel a kérdést, amiben kis többséggel elfogadták a javaslatot, azzal a megkötéssel, hogy a szigorlatok csak az egyéb vizsgák befejezése után lehet letenni.

Az üzemmérnöki oklevél megszerzésének módjáról, és a nyári termelési gyakorlatokról a következő számban lesz szó.

Áshty Sándor

Jegyzetlap

Egyszer már a pofonjainkról is írnom kellene. Azokról a pofonokról, amelyeket mi adunk, és fájdalmasak. Illetve azokról, amelyeket kapunk és csak hazudjuk róluk, hogy nem fájnak. Bár minden jó - mondta Pilinszky János -, amit megérdemeltünk. Tehát a pofonokat így kellene felfognunk, mint egy-egy megcsúszott simogatást. Pofon-egyszerű lenne.

Koncz István

BUGAC

Tábor a homok közepén. Ez volt az első megállapításunk. A második az, hogy minősíthetetlenül rossz és kevés „vacsorát” kaptunk. Harmadik az, hogy időnként nemcsak víz folyt a csapból, hanem áram is! Aztán jöttek a további meglepetések: a gazdaság /Városföldi Á.G./ csak kb. húsz fős brigádokat tudott dolgoztatni, így a megfelelő differenciálás lehetetlenné vált! S mint a bérezésből is a munkakörülmények biztosításából kiderült: a V.Á.G.-nak nem is volt érdeke, hogy nagyon hajtunk. Csoda, hogy a tábor elenyésző hányada tudott csütörtökön hazamenni a nyolcszáz Ft teljesítése után?

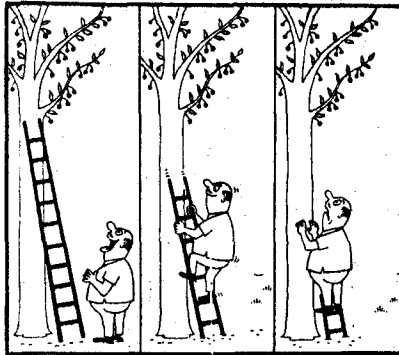
A kajára sajnos nemcsak az első nap illetett a fent említett jelző. Egy-két kivételtől eltekintve végig kritikán alulnak éreztük az élelem és az étkeztetés /avagy hogyan együnk kanállal rántottosinkét?/ színvonalát. S még a Szabolcsban megszokott teát és zsíroskenyeret sem hozták ki a munkahelyre. /A szerződésben volt erről szó egyáltalán?/

S még valami! Nem tudom, ki vállalta azért a felelősséget, hogy a gazdaság nap mint nap egy olyan autóbusszal szállított bennünket közúton a munkahelyünkre, melynek nem-hogy jobb első szélvédője /!/, de még rendszáma sem volt!!!!

S hogy ne csak a rossz dolgokról írjak: igen jó volt az idő! S azt hiszem a kulturális programokkal is elégedettek lehettünk.

Mindenesetre, ha a V.Á.G.-gal jövőre is megújítjuk a szerződést, talán nem árt odafigyelni az itt említett dolgokra!

Zelena Ferenc

!o!o!o!o!o!o!o!o!o!o!o!o!o!o!o!o!

SZÜRETI GONDOK

Ebben az évben, a már megszokott nyírségi almások helyett a Kiskunság gyümölcstermő vidékeire kirándult a Közlek Kar. A BME és a helyi Állami Gazdaság közötti szerződés alapján az alma mellett ezúttal szőlőszüret is szerepelt a programban. Az együttműködésnek ezen első próbálkozása nem ment éppen zökkenők nélkül, de a felmerült problémák mind olyanok, melyeket a jövőben egy kis odafigyeléssel meg lehetne szüntetni, ezért szeretném felhívni rájuk az illetékesek figyelmét.

A dolgozók elmondták, hogy a gazdaság eddig nagyrészt általános-és középiskolásokat alkalmazott. Gondolom, nem szoktak hozzá a megnövekedett teljesítményekhez és a szervezés a tájékoztatás sem érte el az egyetemi színvonalat. A tiszabögi táborban már az némi feszültséget okozott, hogy négy tankörnek a jól fizető almás helyett a szőlősorok böngészése maradt. Persze ezt a munkát is el kell végezni valakinek, de akkor úgy kellene megfizetni,

hogy érdemes legyen dolgozni. Sajnos a gazdaság nem adott tájékoztatást az előző, sőt az azt megelőző napok pénzben kifejezett teljesítményeiről sem. Ilyen körülmények között a brigádoknak nem volt viszonyítási alapjuk, csak találgattak, hogy is állhatnak a 800 Ft-hoz képest. A bizonytalanság nem hatott ösztönző erőként, sőt ... Azt hiszem, az alapvető dolog, hogy ha valaki munkát vállal, az elején tisztázza, mit fizetnek neki. Az, hogy néhány kiemelkedően dolgozó szőlős brigád is eljűhetett 3 nap után, csak a táborvezetőség jó indulatán múlt, mert a keresetüket csak saccolni lehetett.

Néhány szót a szervezésről. Mindig a pótkocsival, illetve annak hiányával volt a baj. Egyszerűen nem tudtak annyi szőlőt elszállítani és fogadni, amennyit leszegettünk, így fél óránként le kellett állni. Persze a hajtósabbak ilyenkor is dolgoztak; csak a földre, kupacokba szedték a szőlőt. Amikor megérkezett a kocsi, a szedőbrigádok szállítókká alakultak, és megmozgatták másodszor is az igen bő termést, jelentős szerveszteséget okozva. A gazdaság egyetlen embert sem adott mellénk, aki irányította volna a munkát, megmondta volna, hogy hol kezdjünk új sort, így csak a traktoros instrukcióira támaszkodhattunk. A tanácstalan ácsorgással töltött idő alatt meg lehetett volna keresni egy ember bérét. Valahogy úgy éreztük, a gazdaságnak egyáltalán nem érdeke, hogy foglalkoztasson bennünket, s saját dolgozóit sem premizálta a mi teljesítményünk után. Ilyen körülmények között senki ne várja el lelkes hozzáállásunkat!

Bánfai Zsolt

HANYAS VAGY?

Hányas vagy? Elégséges? Akkor mi értjük egymást. Hiszen együtt mulattuk át a hétvégeke bongózs eufóriában, mi ugyanúgy vizsgáztunk a "reménytelenek nyugalmával", és te is velem hirdetted: a leértékesebb jegy a kettős, és ha megkaptuk együtt ittunk rá a Hangulatban a Mészölyben, az Acsában, a Drönkben ...

Kettes vagy? Akkor Te is velem árultál újságot - ösztöndíj híján -, Te is álltál a hídben elgémberedett kézzel-lábbal az E kapujában, neked is bevéród akit a múlt héten tiltotta ki verekedés miatt.

Ha azt mondom: előadás, akkor előregyártott orvosi igazolás a legutóbbi katalógusra, Ha azt mondom: ZH, akkor kölcsönkért puska, Ha azt mondom: lelkiismeret, akkor nem vál: szolok.

Hányas vagy? Közepes?

Hiszen akkor mi ismerjük egymást!

Te is azt mondom, amit én: Egy közepes diploma is annyit ér, mint a jeles, különben is: ki kérdezi meg tőlünk az Életben? Te is szereted, ha nyugalom van körülötted, annyit tanulsz, hogy biztosan ne bukj meg, annyit dolgozol, hogy pénz nélkül sose maradj. Van kedvesed, akivel hetente 2 moziba mész.

Ha azt mondom: tanulás, akkor ZH előtti puskaírási, Ha azt mondom: munka, akkor könyvetlen pénzszerzés lehetőség, Ha azt mondom: becsület, akkor PIRAI IS...

Hányas vagy? Jó?

Ó, akkor mi értjük egymást! Te is azok közül való vagy, aki nem szereti a középszerűséget, benned is él a becsvágy, Neked is lelkiismereti ügy a tanulás, Te is szereted a társaságot, örülsz ha vetélkedhetsz, hogy jól játszsz, de ha dolgozni kell, rád is lehet számítani. Jólesik Neked is, ha a KISZ, vagy a Dékán jutalommal ismeri el lelkesesedsedet. Te is úgy érzed, meg lehetsz elégedve magaddal. Ha azt mondom: gyakorlat, akkor holnapra ma papír is kell.

Ha azt mondom: pénz, akkor ösztöndíj, Ha azt mondom: Zsiguli, akkor szakmai ártalom.

Hányas vagy? Jeles? Akkor mi jól ismerjük egymást! Mi együtt készültünk napokig vizsgára, mi együtt pepecseltünk 1 napon és 1 éjszakán át azon a feladaton, amit a többiek egy délután megcsináltak, de Te nem bántad a gürcölést, hiszen mi együtt örültünk annak, hogy jelest kaptunk.

Vizsgájdőszakban, Te sem tudod kinél van a füzeted, az kézzel-kézre jár.

Talán téged is aberrálnak néznek, amikor kedden a folytatásos film helyett,

a csütörtöki ZH-ra készülsz. Te is természetesen veszed, hogy erkölcsi, és anyagi elismerésben részesülsz, hiszen megdolgoztál érte. Te is a jutalomlisták első helyeit foglalod el, erre Te is büszke vagy.

Ha azt mondom: tanulás, akkor kötelesség.

Ha azt mondom: szórakozás, akkor szeretnél többször.

Ha azt mondom: jövő, akkor bátor tekintet.

Te is Népköztársasági Ösztöndíjas lettél? Hát örülhetsz neki, sokat Tanultál érte, többen döntöttek úgy, hogy jogosan jár neked, biztos igazuk van nekik. Látom, Te mégsem becsüled eléggé ezt a megtiszteltetést.

Hogy már nem kaphatsz társadalmi ösztöndíjat?

- Igaz, hogy jobban járnattál volna egy kiemelt ösztöndíjjal, meg egy társadalmival, de hát a Népköztársasági mégis nagyobb elismerés. Hogy emiatt nem kapsz Dékáni jutalmat? Hisz több az ösztöndíjad annál. Hogy azért megdolgoztál?

- Igaz, más is dolgozik, aki rögtön megkapja munkája ellenértékét, de - és most figyelj! - ő nem az egyetemről.

Hogy a rendkívüli segélykérelmedet is ugyanazzal az indokkal utasították el?

- Erre már nem tudok mit mondani.

Ezek után...

Ha azt mondom: tanulás, akkor csak mértékkel,

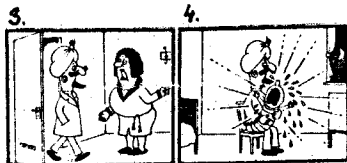
Ha azt mondom: megbecsülés, akkor csak erkölcsi.

Ha megkérdezed minek örülsz, akkor azt válaszolom, annak hogy már V.éves vagyok még jobb tanuló nem lehetek.

Tra

1. 2.

3. 4.

Start

technikai
sport
magazin

V. Casco Rallye

Az idei rallye bajnokság utolsó futamát rendezte a FŐTAXI autósport szakosztálya szeptember közepén. A gépátvételen megjelent és meg nem jelent autók jelezték, hogy melyik kategóriában van még verseny a bajnokságért. Ferjácék Attila, mint tudjuk, még nyár végén átigazolt a Váci Autójavító SE-hez, és csak a két R5 Turbót tudta magával vinni. Ezért, a hazai bajnokságban homolog autók hiányában nem tudott indulni. A nagy menők közül hiányzott még Hídeg János, aki már bajnok az 1600 cm-es géposztályban, így szervizelt a Kaposvári Volán csapatának. 1300-ban is eldől a bajnokság sorsa, mégis az egész élmezőny - a már bajnok Gerencsér, Dudás és Szuhanyik - autója ott állt a parc ferme-ben. A széria Ladáknál még nyílt volt a verseny, a pécsi Ranga és a Bp. Volános Gündisch közül aki most nyer, az a bajnok. Ugyanez volt a helyzet Maksa és Kós között a kisautóknál, a Trabant kategóriában.

Este hét órakor vágott neki a mezőny az éjszakai versenynek. Az évek óta megszokott gyorsaság mellett több tízezren várták az első autók hangját. Sajnos a nagy tömeg nem tett jót a versenynek, a rallye II. osztály Bajnalábatlani gyorsaságija a második körben elmaradt a sok fegyelmetlen és részeg néző miatt. Talán nekünk, akik versenyt nézni

és nem lerészegedni megyünk ki, kellene összefogni, és fegyelmetlen ezeket a nézőket, mert erre egy egyesületnek sem lehet elég rendezője!

A verseny első felének meglepetését, a gyermekbetegségeit lassan kinövő Skoda 130 RS-sel a Ferencz / Ferencz páros okozta. Sorra verte a kategória nagymenőit, sőt még abszolútban sem álltak rosszul. A kora hajnalban leesett eső őket is megtréfálta. Egy megpördüléssel már csak a kategória IV. helyére futotta. A vizes út komoly feladatot elé állította az egész mezőnyt. Amíg a pályagumikat nem sikerült lecserélni, mindenki mintha jégen autózott volna. Sok volt a kicsúszás, megpördülés. Itt látszott meg, ki tud előbb alkalmazkodni a megváltozott körülményekhez. A nézők számára mindenképpen ez volt a leglátványosabb szakasza a versenynek. Azt hiszem, aki kiment pergő, folyamatos, jó versenyt látott, a rendezőket csak dicséret illeti.

VÉGZÁRTÉK MAKÓN

A makói verseny bizonyította: felnőtt sportágnak tekintetjük az autócrosst! Túlésett a gyermekbetegségeken: már egyre kevesebb „gányolt” autót láthatunk az I. osztály rajtjánál, s lassan a versenyzők többsége is rájön arra, hogyan is kell vezetni ezeket a gépeket. Felnőtttségét bizonyítják a nemzetközi versenyeken elért eredmények, s az, hogy jövőre talán nálunk is lesz EB. futam.

És most röviden a versenyen történetekről. Az igen rossz talajú makói pályán a BME-MHSZ versenyzői az utolsó előfutamban indultak. A rajtnál rövid dulakodás után Kovács, Kótkuti, Hanula volt a sorrend. Egy fél körön keresztül, mikor Kótkuti Tátráján elektromos hiba keletkezett, s így a reményfutamba került. Hanula biztos másodikként jutott tovább. A B reményfutamban négyen indultak, köztük Kótkuti Attila. A rajt után utolsó volt, s igen látványos küzdelemben körről-körré dolgozta le hátrányát, végül mindenkit megelőzve megnyerte a futamot.

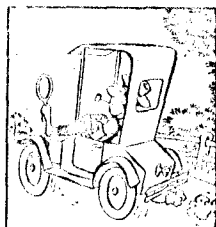

Az első középdöntő a legkeményebb fordulóknak bizonyult. Szerény becslések szerint is több, mint 1400 LE toporzékkolt a rajtnál. Csak néhány név a versenyzők közül: Szabó /BMW/, Gubala /Chevrolet/, Darázs /Renault/, Petyovszky /Volvo/, Főth S. /Audi/.

A B középfutamból Kótkuti az ötödik helyen jutott tovább, Hanula másodikként végzett.

A döntőre Szabó Péter már nem tudta rendbe hozni autóját, melynek első futóműve előzőleg megsérült. Gubala már korábban kiesett, s így a bajnokságra egyedül esélyes Nagy Sándor nyugodtan versenyezhetett. Felváltva vezették Darázs Antallal a futamot. A közönség nagyon élvezte a szírporkázó összecsapást. Végül Nagy Sándor motorja felmondta a szolgálatot, Nagy senkitől sem zavartatva nyerte a futamot, s

a bajnokságot is. Kókuti Attila a rossz pályán igencsak patogó Tátrával, s a Délépes Nóbikkal viaskodva végül a negyedik lett.

Eredmények:

1. Nagy Sándor Jada 1600
2. Tóth Sándor Audi
3. Nóbik Ferenc Audi
4. Kókuti Attila Tatra
5. Darázs Antal Renault

Csapat:

1. Szegedi autójavító
2. Délép
3. BME-IHSZ

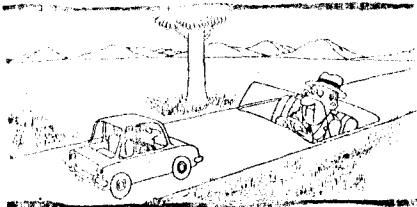
GO-KART

A legutóbbi, győri futamon versenyzőink a következő eredményeket érték el:

- C-III. kategória
4. Csonka József
 5. Braun Zsolt
- C-IV. kategória:
4. Kiss László
 5. Valentér György

Még egy hír a crossosokról:

A hét végén Brnóban rendezendő EB futamra az egyetem mindkét gépe nevezve van!!

Készítették: Zekes Ferenc
Kovács Péter

IRODALOM

SAROK

Vári Attila az erdélyi irodalom fiatal képviselőinek egyike. Könyvei az alábbi címenek jelentek meg: Középkori villamosjegy, lassított lónézés és más történetek, Casanova, a zongora árverése és egyéb elbeszélések.

A virág - madarak hajnalban lehullnak /regény/

Három kötet a Központi Könyvtárból kölcsönözhető. Az alábbi idézetek válogatások. Egy pillangószárny rezdülései.

„Csodák igenis vannak. Csak hit nincs hozzá.”

„Egy kesernyős, füstszagú éjszakán V alakban szállnak nagy szerelmeim az öbökkévalóság felé. Nincs visszahazudott kamaszkor, csak napok vannak, melyeket emlékek színeznék, és éjszakák vannak, melyeket az emlékek hiánya tesz végtelen hosszúvá, mintha egyáltalán nem is lenne nappal. Mondják, akkor válik felnőtté a gyerek, amikor először fojtogatja a magány, mikor éjszakáiban felnyúzódnak az emlékek, és sosem volt lányok, sosem volt szerelmek, hempergetik be álmát.”

„Kamaszkorod igazmondó évei messze szálltak, utánuk ösvény: az emlékezés ballag hazugságokkal rakottan, s csak ilyenkor érzed, mennyi port hintett szemedbe a világ, ha megméréd önmagadat, s nem találod elég súlyosnak azt, amit tettél. Most kora ősz van.”

„Istenem, hát miért nem lehet, hogy bár csak egyszer láthassam magam egy szomszédasztaltól, mikor mesélek. Mert

én is tudom, hogy mi lett belőlem, s tán öregkoromban nem emlékiratot, de azt kellene megírjam, hogy magam előtt hányszor szégyenkeztem. A szégyenkezések könyvét, amelyet tenyérbe hajtott arccal olvasna az, akiben van egy csipetnyi szemérem.”

„Egy hajnalban a kék hátú patakok elindultak a Nap felé. Mesélik, valahol félúton találkoztak a folyókkal és tengerekkel, s az emberek feje fölött hullámozott a kékség, és lebegett a tetején a Nap, mint szélben egy lány szőke haja.

Egyszer el kellene mondanom valakinek szerelmeim egymásba fonódó nevét, a sok hasonló hangzó simogatását s a szőkeket, mert a magány nem állapot, hanem menekvés. A látható menekülése a láthatatlanba.

Mesélik, hogy a halak bánatukban szárnyat növeltek és bandákba verődve hajkurászták a sirályokat, darvakat. Így lehetett. Ha az ember képes átváltozásokra, miért éppen a halak lennének kivételek.

Hajd máskor, ha nem dudorászik a fenyők között a szél, el fogom mesélni, miért lettem és miért nem akarok lenni, de most erre nincs idő. Jönnék értem a repülő halak.

Tudom, hogy nincsenek csodák, ha látni akarjuk őket, de vannak, ha hiszi őket az ember. És eljöttek a repülő halak.”

„Én már úgy haragszom mindenkire, hogy tényleg új életet kellene kezdenem.”

AMERIKAI MOZAIKOK

ELŐSZÓ:

Amerika. A korlátlan lehetőségek hazája, ipari és katonai nagyhatalom, a sztárcsinálás országa. Ilyen és hasonló már rég elkapott jelzők juthatnak eszünkbe e szóról. Valójában egy kontinens neve, mégis mindenki az USA-ra gondol, ha hallja, no meg az égis éré felhőkarcolókra, az országúti církálókra, a Szabadság szoborra, a vadnyugatra, a végtelen prérire, az üzletre, a játékokra, az erőszakra. Többségünk csak filmekből, TV-ből, irodalmi élményeiből ismeri e távoli országot. Hogy milyen valójában? Személyes tapasztalatokról csak kevés honfitársunk számolhat be, s közöttük is elenyésző a kis-pénzű diákok száma.

Van egy barátom, egyetemista, aki nagy utazó hírében áll. Pár éve fejébe vette, hogy megnézi Amerikát. Néhány átdolgozott nyári hónap és adakozó hitelezők révén összeállt az utazás legfontosabb feltétele: a pénz. Hősünk magányos farkasként immár nekivághatott a kalandosnak ígérkező útnak, amely Montrealban kezdődött és New Yorkban ért véget. Közben végigbuszozta, stoppolta, vonatozta a keleti part nagyvárosait, aztán Florida és a déli államok következtek egy kis Mexikoval fűszerezve majd átkelve a sivatagon és a Sziklás hegységen Kalifornia került sorra.

Két hónapi vándorlás után újra európai földet taposott a lába. Ugyan kevés kézzelfoghatóval gazdagodva, de annál több csodás élménnyel a hátizsákjában tért vissza.

Ebből a zsákból válogatva szeretnénk néhány emlékezetes epizódot közölni, természetesen a teljesség igénye nélkül, hiszen nem összefüggő útleírás a cél, /erre egyébként a lap terjedelme sem ad módot/ és nem is az utikönyvek beszámolóit akarjuk lekoppintani, hanem a címben is említett mozaikok segítségével képet adni egy „magányos” magyar utazó amerikai hétköznapjairól.

Át is adom a szót.

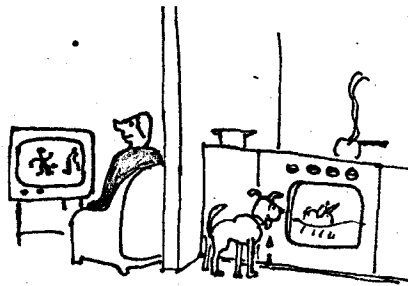
-szerk-

Indulás Kellemes Élményekkel

Az autóstopp Kanadában - vagy legalábbis annak déli részén - igen jó. Délután fél 5-kor indultam Montrealból, s este lo-re Torontóban voltam, 550 km-rel a hátam mögött. A japán autók aránya itt jóval kisebb, mint Nyugat Európában, mikrobuszaikból és furgonjaikból viszont rengeteg fut az utakon. A szocialista országok autóból a Lada Kanadában igen népszerű, az USA-ban viszont két hónap alatt összesen kettőt láttam, más márkával pedig egyáltalán nem találkoztam.

Kanada útjain 80 km/h, az autópályáin 100 km/h a sebességkorlátozás, de hazánkhoz hasonlóan ezt nem sokan tartják be. Torontóban szállást a YMCA-ben / Fiatalemberek Keresztény Szervezete / kerestem. A portás felvette a merőben költői kérdést: - Mennyit akar fizetni; 25 dollárt, vagy 50 centet.

Nem sokat haboztam. Ez a bizonyos igen olcsó szállás az alagsorban volt. Bizalomgerjesztőnek éppen nem lehetett nevezni,

de úgy-ahogy tiszta volt. Nagyrészt munkanélküliek és igen kétes egzisztenciák lakták, de vékonypénzű turisták is előfordultak. Legnagyobb meglepetésemre az 50 centért nemcsak egy ágyat, de ágyneműt, szappant, törölközőt, reggelit és vacsorát is kaptunk. Csak a kaja 5 dollár lett volna - alsóhangon. Én kis naív akkor még azt hittem, ehhez hasonló helyeket mindenütt fogok találni. Toronto sokkal megkapóbb, mint Montreal. A legnagyobb élmény a CN Tower, a legoktornyos volt. Ez a világ második legmagasabb tornya a maga 553,33 méterével, amelyet 1537 ember épített 40 hónapig. Tömege 130000 tonna, 363 m-s magasságban forgó étterme van, fölülte zárt és nyitott kilátó. 447 m-n a világ legmagasabban elhelyezett kilátója található. Ide liften juthatunk, amely 6 m/s sebességgel röpi fel az ember gyomrát, de felmászhatunk a világ legmagasabb lépcsőjén is - 2570 lépcsőfok. Mit mondjak, a kilátás is „leg”.

Szokolay Zsolt

Új szöveg, régi dallamok

Végülis utálok a szelet. Hajnalban néha lemegyek az utcára, és az embereket figyelgetem. Ha fúj a szél, ehhez sincs kedvem, csak a szobámban ülök az égszínű derengésben. Ilyenkor szeretek felnézni a WC-papír gurigára. Mindig a csodát várom, azt a pillanatot, amikor egyszer nem a tűzfalat látom majd, meg a lepusztult vakolatot. A mesét várom, a tündért, aki arról beszél, hogy a virágorrú maci boldogabb, mint a szerelmes szitakötő. Az utazást, amikor elfogynak körülöttem a hegyek és az út végén ott ketyeg a tenger. A reggelt, amikor nem harap a víz és nem legel le bennem minden emléket a forróság.

Ha elveszem a csövet a szemem elől, olyan kiszolgáltatott vagyok, mint a rövidlátó ember szemüveg nélkül. Pedig borzasztó dolog vaknak lenni egy síket világban.

Mielőtt lemegyek a kocsmába, százszor is megfogadom, hogy nem megyek be többé. A többi délutános általában rumot iszik. Rum. Van, aki megőrül érte, én is megiszom, ha muszáj.

- Megverték? - mutat a csapos a piros karikára a szemem körül.

- Nem, tudod, a csó - mondom neki - Ja, a csillagokat bámulod - mondja - Igen - bólintok.

Sturo

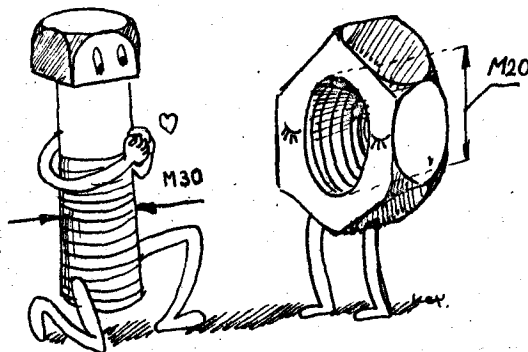
FIGYELEM!

II-III éves, jó tanuló /3,5/ 70 kg feletti, erős fiatalokat vár a vasárnapi „E” klub, RENDEZŐNEK.

Felvilágosítás:

Király Gyula 402 tk.

Reménytelen szereltem

Folytatjuk az egri cikliró versenyen készült művek közlését.

NÉV NÉLKÜL

Szép ez a város! Hangulata van. Jól esik sétálgatni a régi házak között, bémésködni a Bazilika oszlopai és freskói alatt, leülni a park egy árnyékos padjára fagyaltot nyalni, s nézni a lányokat. Tulajdonképpen szinte minden tetszik, csak a nevekket nem tudok megbarátkozni.

Végigjártam a főiskola több mint két évszázados épületét. A barokk folyosókon még a levegőnek is iskola szaga van. A könyvtár, a osillagda, a termek mind-mind a magyar felsőoktatás ereklyéi. Rengeteg a turista itt is.

Egy csoport külföldi éppen körüláll egy domborművet. Alatta az irás: HO SI MINH. Furcsa mosoly ül ki arcukra, és összenéznek. Valamit nem értenek. Én sem. A legendás HO apó érdemeit senki sem vonhatja kétségbe, csupán az nem fér a fejembe, és valószínűleg az övébe sem, hogy e egy ilyen történelmi és diákhangományokkal rendelkező város, miért választja főiskolája nevadójának távoli földrésznek hősét, amikor saját történelme is bővelkedik olyan kiemelkedő személyiségekben, akiknek mégcsak szobor sem jutott a városban.

Mondják, az öreg egriek nem szeretik az idegeneket. A régi egyházi kultúra hatása még mindig érződik. Annak idején a Debrecenből ideköltözött főiskolát is idegenkedve fogadták a városlakók. Most, hogy már megbarátkoztak vele, többnyire csak úgy emlégetik, hogy Egri Tanárképző Főiskola. Név nélkül. Azt mondják, hogy amikor meg akarták szüntetni az intézményt, a név sokat nyomott az életben maradás latjában. Hogy így volt-e, vagy sen, nem tudom. Az viszont tény, hogy Eger sokunk számára szimbólum, amely elválaszthatatlanul összerögzött magyarságunkkal. Ezért talán a tősgyökeres egriek is jobban magukénak éreznék a Főiskolát, ha egy mindenki által ismert és tisztelt magyar nevet viselné. Jó példáért igazán nem kell megszeme menni, elég, ha csak a többi testvérintézmény névadóit soroljuk...: Juhász Gyula, Janus Pannonius, Bessenyei György.

Ilyen gondolatokkal a fejemben ballagtam a kollégium felé, amikor elhúzott mellettem a 12-es busz. Csak később, amikor megállt, tudtam kibetűzni, hová megy. Dobó, Pazola, Gárdonyi utcáinak szájából valahogy furcsán hangzik ez a szó, ha egyáltalán megpróbálják kimondani: Csebokszári lakótelep.

Dánfai Zsolt

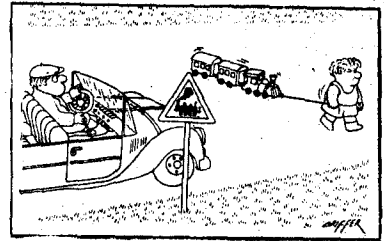
AVIÓKÖZLEKEDÉS

1983. október 1-13.

A MAGYAR VASÚTOSILLYEK ÉS
VASÚTBARÁTOK ORSZÁGOS EGYESÜLETE

A KISZ KÖZLEKEDÉSI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK
BEJÁRAT AZ INDULÁSI ORÁKON A POSTA FŐLŐL
NAPONTA: 10-13 óráig, október 3-án 14-18 óráig.

apróságok

Köszönés

A kollégium folyosóján első-
évesekkel találkozunk. Nem kö-
szönnek. Gondoltuk még szégyen-
lősek azért nem. Legközelebb
hát mi köszönünk előre a gólyák-
nak!..... Micsoda? Rossz a fű-
lem? Nem, nem rossz nyugtatnak
társaim, valóban nem érkezett
válasz.

Kedves Gólyáki! Életünk egy igen
jelentős szakaszát itt a kollé-
gium falai között éljük le.
Többé-kevésbé megosztjuk prob-
lémáinkat, gondjainkat, öröme-
inket. Egy közösséghez tarto-
zunk. Köszönjük egymásnak!
És ha nem esik nehezetekre TI
köszönetek előre a felsőbb
éveseket! Mert nálunk, ez a
szokás alakult ki.

Teakonyha

Megyünk főzni. Valami égett
szag terjeng a teakonyhából.
Igen, valaki a rezsólapon pi-
rította meg a kenyerét. Neki-
állunk letisztítani, s közben
mondjuk a magunkét.

Kedves éhes barátom! Legköze-
lebb ilyen apró bosszúsággal
ne keserítsük egymás életét!
Takarítsuk el magunk után a
szemetünket!

-én-

Nehéz pálya az újságíró.
Naphosszat rohangál az újabbnál
újabb hírek után, témája soha-
sem lehet a szürkeség. Néhány
év után megtanulja, hogy lehet

més a Nyomorpusztai MgTSZ-ben.
Majd jön e váratlan fordulat:
Akáfofa utca 3. alól elszabadult
egy megvadult aranyhórosz, most az egész rendőrség azt

Nehéz pálya az újságíró

bolhából elefántot csinálni,
avagy hogyan lesz tyúktolvaj-
ból az évszázad betörője. Szen-
záció, szenzáció kell szüntelenül
és mindenhoá! Az újságíró nem
alhat nyugodtan. Éjt nappallá
téve töprenghet, miről írjon,
merre menjen, hol kutasson.
Hiszen a cikket meg kell írni,
a határidő délután 3 óra, és
az újságban azt a fránya üres
lapot neki kell megtölteni.
Neki, teljesen egyedül. A fő-
nök reggel rámosolyog, kolléga,
ha felhajt egy szenzációt, ese-
dékes a prémium. És az újságíró
elindul, még nem tudja merre,
még nem tudja hova, de megy,
csak megy, egyre a szimata u-
tán. És a szimat csalhatatlan.
Előbb egy kocsmai verekedés
/ na jó, minden kezdet nehéz/
után egy újabb hír: rekordter-

kergeti végig a Lenin-körúton.
/Alakul, alakul, talán meglesz
a prémium! / Hát ez mi? Hivata-
los papír: "Tisztelt...Eltárs!
..." Óriási, irány az Országházi!
Végre itt a soha vissza nem té-
rő alkalom! Miniszterek beszél-
getnek velem, micsoda karrier,
micsoda karrier!

Hát ez a nap jól végződött.
Az újságíró mámorosan, boldogan
és önfelédten tér haza. Boldog-
ságban úszva becsik az ajtón
.... és a felesége csak ennyit
mond: Jenő, már megint nem hoz-
tál hontott csirkét!

Vanek

AMATŐR FILMSEK FIGYELEM!

A kollégiumi Filmkör alakuló
összejbvetelét október 10-én
a kollégium KISZ helyiségében
tartjuk este 19 órakor.

KIADJA A BME és a KÖZLEKEDÉSI KAR KISZ SZERVEZETE

Felelős kiadó: dr. Váradi János
Felelős szerkesztő: Bánfalvi Zsolt
Főszerkesztő: Zelena Ferenc

Készítették: Pásztor Csilla, Szűcs Sándor,
Sanyó László, Minor Mária, Held Bumbi,
Gerner Barnabás, Nauner Csaba, Juhász
János, Henk Éva, Kelemen László